

יז"ל ע"י
מערכת 'ממשיכים להלחם'
שע"י קעמפ אורו של משיח
'גן ישראל בארה"ק'

ב"ה

ממשיכים להלחם

ה'תשע"ט

חודש אדר ראשון // גליון מס' 5 (118)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

- הקציר -

חיילי הצנח העותומני נשלחו לכפר עלום, משלא מצאוהו את מבוקשם פרושו חלק מהחיילים וקומץ קטן רק התעקש להמשיך, או אז התגלתה האמת ולעניניהם ניצב המצביא...

← דימוי חמה החלו להפציע

והחיילי הצבא האזרבייג'ני כבר היו עומדים דרוכים לכל פקודה שתתקבל...

לפתע

נזכר המפקד בשורות מסוימות מהמגילה, חיש קל שלח את הפלצור אל ראשו של הקובר, וככל שניסה לנוע ולחמוק, התהדק העיגול סביבו וכך גם להכיש לא יכל..

אמנם בתחילה לא נהגתי על פי ההוראות אך בכל מצב מוחרכים להיצמד למגילות, הם פשוט מקיפים כל שלב בחיי המלחמה כך הבין המפקד..

חיילי הרמטכ"ל בקעמפ אורו של משיח!... בכל מצב יש להיצמד לשיחות האחרונות, הם פשוט מקיפים כל שלב בחיי מלחמת הגלות, מוכרחים להיות חזורים בהם בדבר מלכות!...

יונת דואר שחופה נחתה על גבו של אחד החיילים, לרגלה השמאלית של העוף הייתה קשורה מגילה חתומה, המפקד לא התמהמה, הוא שחרר בזריזות את המכתב, פתח והחל לקרוא..

מצחו החל חורש קמטים, האזור המסומן היה כל כך שונה מהציר בו חשב לעבור תחילה, הן החלק השמאלי של המדבר שקט יותר, זאת עוד שהוא גם נוח יותר להליכה..

בחישוב מהיר יצר המפקד נתיב חדש המבוסס על מסלול המסומן במגילה ומעורב בידיעותיו משכבר, השריקה נשמעה והיחידה האזרבייג'נית החלה מתקדמת אל המדבר..

רחש לפתע נשמע, המפקד מביט לימין, אולי משמאל, ו..נשימתו נעתקה באחת נחש קובר ארסי החל זוחל במהירות לפניהם, שועט לכיוונו של החייל הנווט..

טבעם של אלו כך ידע המפקד יורקים ארס ובכך מכניעים את הניצב למולם, אך הקובר המלכותי לא נהג כן, הוא החל נכרך סביב גופו של הנווט ואט למול עיניהם החל חונק את החייל הצעיר...

בשתי מילים..

הגנרל יוספי ערד

יחי המלך המשיח! לחיים חיילים!

ניגש אלי העורך של ממשכים להלחם, בפיו בקשה עיקשת שאכתוב את מה שאני כותב עכשיו. באותו רגע, דחיתי אותו בשתי ידיים. כנראה שאתם לא יודעים במה ראשי עסוק ומוחי קודח במהלך היום, אך אין לי זמן לכאלה דברים, אני איש עסוק למדי.

ואז.. שבת צבאות השם ה'תשע"ט, שבת בטוחים בנבואה!

חזרתי לשיבה מוקסם, בעיני ראיתי מאות חיילים עומדים יחד ומסתכלים אל עבר הדלת, לחזות בפניו של מלכנו שליט"א "נכנס כעת ממש לבית הכנסת", הדבר הראשון שעשיתי, נכנסתי לבניין המשרדים של מערכת 'ממשכים להלחם', שם, בקומה השלישית שוכן משרדו של העורך, התיישבתי על המחשב ו.. הנה אני כותב אליכם.

אספר לכם משהו אישי, מאותו רגע שראיתי אתכם כל כך חדורים במטרה, באמונה פשוטה ותמימה מביטים אל עבר הדלת, רציתי לבכות מהתרגשות (שלא באשמתי הייתי גנרל, לא יכולתי לבכות), זה תפס אותי, פשוט האמנתי בכם בכל ליבי!

חיילים! בזכותכם נזכה לראות הרגע את "מלך המשיח" (כמו ששרנו בקעמפ), "נכנס כעת ממש לבית הכנסת"!

אני לא חושב שהצלחתי לומר את כל מה שרציתי, תבינו לבד.. הגנרל יוספי

"וההוספה בלימוד התורה בעניני משיח והגאולה" ("מלכות שבתפארת") היא ה"דוך ישרה" לפעול התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש"

דבר מלכות
חדרע - מצורע תשנ"א

ממשיכים להלחם

עריכה: מנחם בן דוד. זלמען שניאורי
עיצוב: אורו דיגיטל.
מעצב משנה: מנחם בן אורי.
כתבים: יחיא קדמוני, מנחם בן דוד, שמואל בן שניאורי, זלמען שניאורי.
ניהול מערכת: ש. דורש, מנחם בן אורי.

הדלתות

נפתחו לרווחה ומאות מחיילי הקעמפ יצאו מחוייכים, זה עתה נגמרה תוכנית הערב 'מונקעלנייט' עמוסת המערכונים, ואת פרוץ הכרית החליף פרוץ מחוץ.

חבורת חיילים לא קטנה נשקפה בפינת הדשא, כשהם מושכים בחולצה ובציצית של אדם גדול (גם בגיל וגם בגודל..). הלוכש חולצה אדומה לגופו.

"המ"פ, תעשה עוד פעם חיקוי של צחי מהמערכון.. בבקשה..". "די.. רק עוד פעם אחת..". "נו.. המ"פ..", זה היה המ"פ מענדל, הוא היה מוקף בחיילים שלא הפסיקו לשגע אותו שיחזור שוב על המערכונים, אותם הוא עשה זה עתה לעיני כל הקעמפ, בתוכנית הערב 'מונקעלנייט'.

"אוקי חיילים!", פתח מענדל את פיו, בתקווה להציל את חולצת

ה'מונקעס' שלו רגע לפני שהיא נקרעת, כל החיילים השתתקו, "כולם לוקחים צעד אחורה ורק אז אני עושה חיקויים", אכן כן, כל החיילים לקחו פסיעה אחורה (אין כמו הקבלת עול באורו של משיח), מענדל ניצל את ההזדמנות, הסתובב לאחוריו ופתח בריצה מהירה..

מענדל ראה פעם את המ"פ יוסי מוקף בחיילים, הוא הבטיח להם 'מאניקעס' בתנאי שהם לוקחים צעד אחורה, ואז הוא הסתובב אחורה וברח.. מענדל חשב שגם הוא יוכל לעשות את זה.. אבל זהו, שלא!

הוא פתח בריצה מהירה, אך לצער.. לא עברו שלושים שניות וכבר כל החיילים שוב מסביבו, 'איך הם הצליחו?' הרהר

המ"פ
מ. אוריאל

וזה
באמצע..

הקלסר, החולצה והמידרס

לעצמו, 'הרי רצתי הכי מהר שיכולתי?!', 'כנראה שאתה לא רץ כל כך מהר', הגיב לו איזה קול מוזר מתוך הבטן.

בלא הרבה ברירות פנה מענדל באיטיות, כשהוא סוחב אחריו עשרות חיילים שנתלים על כל פינה בחולצתו הענקית, לכיוון בנין המפקדה, אולי המפקדים יעזרו לו להיחלץ..

...

מענדל נכנס למפקדה, לידו כבר לא היה אף חייל, בסופו של דבר הגיע המג"ד והעיף את כולם. כל מבוקשו הוא רק לישון! מסתובב מצד לצד מחפש איזה מזרון זרוק, עליו יניח את ראשו מעט עד לרגע בו יגיע המ"פ ששון, וייקח אותו שוב לעבוד על הפעילות של מחר.

בפינת המפקדה קלטה עינו ממרחק, מזרון קפיצים ענק, כל כך קורץ למענדל כאילו הוא צועק 'מענדל! בא תישן עלי!', מענדל מתקדם בזריזות לכיוונו, 'סוף סוף אפשר לנוח כבר, אני לא רגיל לישון כזה קצת ביום, בדרך כלל אני ישן שמונה שעות ביום (לא כולל את מה שאני ישן בלילה..)'. הרהר לעצמו מענדל, תוך כדי שהוא נשפך על המזרון ושוקע בשינה עמוקה.

בחוץ רעש ומהומה, צעקות חסרות

פשר נשמעות במלא העוצמה, אך מענדל ישן! זה היה נשמע משהו כמו 'מממ... עעע..נ..דד..ללל! איי..פפפה.. אתתת.. הה?', אך מענדל לא התאמץ לשמוע מה אומרים שם, והמשיך לישון שנת ישרים. (אתם בטח זוכרים מהכתבה על המ"פ יוסי, כשהוא צועק כל העיר שומעת!)

המ"פ יוסי הסתובב ברחבי הקמפוס המפואר של הקעמפ, מחפש את המ"פ מענדל, הם הרי צריכים להכין את הכל לפעילות של מחר..

אפילו המג"דים כבר העירו לו, 'יוסי, אתה מעיר לנו את כל החיילים, אין לנו כח לעוד כיבוי אורות!', אבל יוסי בשלו ממשיך לחפש בצעקות.

יוסי נכנס למפקדה בסערה, הוא כבר הפך את כל השטח והעיר את צוות הטכני שיחלצו לעזרתו.. עכשיו הגיע הזמן לנוח, אחרי זה הוא ימשיך בחיפוש.

לפתע צדה עינו מזרון ענק בפינת המפקדה, 'אולי אנוח עליו קצת, לפני שאמשיך לחפש את מענדל', הרהר יוסי לעצמו.. הוא ניגש בזריזות למזרון, לפתע חשכו עיניו..

'מ-ע-נ-ד-ל-!!!' שאגה אדירה פרצה מפיו, ומענדל.. ישן!

4 צברים שלא ידעתם על..

1. ממצאים רפואיים גילו שאורכו ורוחבו של מענדל, זהים.
2. מידי שבוע, מענדל החסיד מעביר שיעור תניא, לקבוצת מקורבים בעירו - קצרין.
3. מענדל למד בתור תחביב, את כל השפה הערבית על בוריה, הוא אפילו יודע לכתוב בערבית.
4. מאז המחזמר בשבת צ"ה, מענדל לא מפסיק לצלם חתולים. (הוא עדיין לא מצא את החתול הג'ינג'י)

ה'אחיש'ה הפנים שיצאו החופנים

ודחפו אחריהם עוד כמה תקופות עלומות
שנחתו היישר לעלון ממשיכים להלחם

בער'ל בחשש. "לא, זה
כפתור פלסטיק." ענה
שמער'ל וכדי להיות בטוח,
לחץ בחוזקה על הכפתור.

בין רגע לא היה זכר לא
למחסן, לא למכונה וגם לא
לבקבוק היין הקטן שהיה
בכיס של שמער'ל. הם
החלו לשוט בעולמות ולרחף בין

דורות.

"אימה'לה, בחיים לא הייתי במכונת
זמן", צווח שמער'ל, אך קולו התפור בחלל
ולא נשמע כלל.

"תעצור! תעצצוור!" צרח בער'ל בתוך
האוזן של שמער'ל, הוא לחץ פעם שניה
על הכפתור.

הם נחתו. האזור לא היה מוכר להם
כלל, כמה דקות של מבטים לכל הכיוונים
והם זיהו אותו, מהסיפורים של המפקד
מהקעמפ.

"נראה לי הגענו לתקופה של הרבי
הריי"ץ, תראה, יש פה מישהו שלומד
מאמר וכתוב למעלה ב' ניסן תרנ"א.
הנחה", לחש שמער'ל באוזן של בער'ל,
הוא הצביע על היהודי שישב בפינה ולמד.

הם כמעט פנו אליו בקריאת 'גוט
שאבעס' לבבית, אבל אז הם נזכרו שאולי
הם נמצאים עכשיו בסתם יום רגיל, אז הם

ליבם.

הוא באמת היה חזן מיוחד. ואז,
באחת, הם חמקו החוצה.

**

"שמער'ל, לאן נלך עכשיו?" שאל בער'ל
את שמער'ל, "איפה נסיים את התפילה?"

"יש לי רעיון! נלך למחסן של סבתא
שלי, יש שם סידורים להתפלל וגם מלא
דברים מעניינים, יש לי גם מפתח. בא!"
ענה שמער'ל ופתח בריצה.

"אוווחחח.. פה.. פוי", האוויר היה
מחניק והם השתעלו ללא הרף. עכבר
מסכן שיצא מתחת למכונת כתיבה משנת
תרפ"ט לפחות, הבהיל אותם והם כבר
חשבו לברוח משם. עד שהם ראו אותה..

זו הייתה קופסה בגודל של שני בני אדם
לפחות, והיה לה כפתור למעלה. "ניכנס?"
שאלו אחד את השני.

"אתה בטוח שזה לא מוקצה?" שאל

נזכר ב'בער'ל ושמער'ל והחליט שזה הם
ממש הילדים שמציגים שם.

"וואי! אני לא מאמין! זה אתם שהצגתם
בוידאו הישן! אני כולי מתרגש!" לא עזרו
כל הסבריהם שזה בכלל לא הם, הם ממש
לא אוהבים את הסרט הזה והם הרבה
יותר אוהבים לראות את 'מבחן האמונה'
או 'קוד קב"ע', הוא לא היה מוכן להירגע,
ולא הפסיק לשגע אותם.

במשך כל התפילה רוכזו מבטיהם של
המפללים אל עבר צמד הילדים. הם ניסו
לתקוע את העיניים חזק חזק בסידור, אבל
הם הרגישו את המבטים בגב והם ממש
עקצו אותם.

הם החליטו לברוח מבית הכנסת.
אבל איך? ההזדמנות הגיעה ממש מהר.
כשהחלה ברכת החודש וניגש אל הבימה
החזן המיוחד, כולם הפנו אליו את תשומת

"יְחַאֲאָ אָאָד שְׁיִיה הַי הוּוּ".....
קלונימוס, החזן המיתולוגי והזקן של בית
הכנסת השמיע את קולו ברמה, עד אשר
אפילו הרדומים שבקהל התעוררו בבהלה.

|| שאבעס מברכים אדר ראשון:

ברכת החודש הייתה ההזדמנות
הראשונה של בער'ל ושמער'ל לברוח
מבית הכנסת. לא, שלא תבינו לא נכון, הם
דווקא היו ילדים חסידיים מאוד, בער'ל
אפילו היה באורו כבר פעמיים. המפקד
שלו היה מענדי מגור, שכמובן דאג
להתוועד איתו מידי פעם ואפילו להתקשר
אליו כל ערב שבת לאחל לו 'גוט שבת יחי
המלך'.

אבל דווקא הפעם קרתה התקלה. אחד
ממתפללי בית הכנסת, אלישע-יוחנן, שם
לב שהשמות שלהם מזכירים לו איזה
ווידאו מהילדות שלו. ניחשתם נכון, הוא

עמדו בפניה וחיכו לראות מה יקרה.

בית הכנסת הישן אליו הם נחתו היה ריק מאדם באותם רגעים, רק היהודי המוזכר לעיל. לפתע הכל השתנה.

אל בית הכנסת נכנסו בשיירה, לפחות עשרה חסידים עם זקן לבן ופרצו ביללות. "אוי אוי!" "אללי, שוד ושבר"

היהודי שישב ולמד פנה אליהם בבהלה: "מה קרה?! איזה אסון התרחש?"

"עוד לא קרה, עומד לקרות!", השיב המבוגר שבהם והניח את ידיו על לחייו בדאגה.

"מה מה? ספרו לי מיד!", הוא כמעט התעלף מרוב לחץ, נועץ את ידו בכיסא שעליו ישב לפני מספר רגעים.

"השנה הקרובה, הבאה עלינו (הוא המתין רגע ואמר לאט) לטובה, תהיה שנה מ-ע-ו-ב-ר-ת!".

"אוי ואבוי! אוי! במה חטאנו! כיצד נשרוד את זה?", הרים את ידיו אל על ופרץ בזעקות שבר.

בער'ל ושמער'ל נלחצו כהוגן. 'מה קורה איתם? מה הבעיה בשנה מעוברת???

"כידוע לכולנו", אמר אחד מן האברכים, "רבותינו הקדושים זצוקללה"ה וגם רבינו שליט"א (הריי"ץ, המערכת) מאוד חששו

משנה מעוברת, הקטרוגים שיכולים להיות בה רבים. החיסרון בשלימות הלבנה שאותו באים להשלים, לא מבשר טובות. הרבה גזירות באו בשנה מעוברת. עבודתו של רבינו שליט"א בראש השנה הקרוב תהיה רצינית מאוד", סיים והניד ראשו בעצב.

"שמער'ל בא נברח מפה, זה לא כיף בכלל הטיול הזה, ובכלל גם עכשיו זה אצלנו שנה מעוברת. מי יודע מה יהיה?" בער'ל שהיה לחוץ גם ככה, ממש דאג.

"צודק בער'ל", איך נחזור עכשיו לתשע"ט, לשבת מברכים אדר? מה עושים? טוב, בא תלחץ על הכפתור שוב פעם, העיקר שכבר נחזור הביתה".

הפעם בער'ל לחץ מידי חזק, עד שכמעט עפה לו הכיפה. הוא החזיק אותה חזק וביד השנייה החזיק את הדגל משיח, איך הוא הגיע אליו) והם החלו לשוט במרומים.

'זהו, זה נראה לי מספיק בשבילך לחזור לבית כנסת'. חשב בערל ולחץ שוב. אבל במקום לשמוע את החזן הוא שמע משהו אחר...

'והוא גואאלההנוווי והוא גואאלההנוווי והוא גואאלההנוווי, משיח צדיקיינו' הם נפלו היישר אל רחבת הריקודים הסוערת. מאות התמימים קיפצו ורקדו בחיות מיוחדת.

"אני יודע לאיפה הגענו", בערל התלהב כולו, "לישיבה בצפת! הייתי פה פעם. אני חייב למצוא את המפקד."

זה לא היה קשה. הם מצאו את מענדי מגור במרכז המעגל בריקוד חסידי תימני, יחד עם המג'ד גדסי.

"הי, בער'ל, וגם שמער'ל מאיפה הגעתם פתאום?", הוא היה מופתע.

"אני יותר לא מבין אותכם", ענה

בער'ל מיד, "מה אתם רוקדים פה ככה? השתגעתם? אנחנו נמצאים בשנה מעוברת, זה מאוד לא טוב. לכו תגידו תהילים".

"איזה תהילים? על מה אתה מדבר בער'ל" אמר מענדי וצבט לו בלחי.

"אתה כנראה כבר לא מעודכן, בדור שלנו הרבי שליט"א מלך המשיח גילה דבר מופלא, כבר לא צריכים לפחד משנה מעוברת...

בשנה מעוברת יש חודשיים של ימי חודש אדר. זה אומר ש'מרבין בשמחה' 60 יום! הרבי שליט"א אומר שעכשיו, שנמצאים רגע לפני הגאולה, עוד שניה היא כבר באה, כבר אפשר לבטל את כל הדברים הבלתי רצויים בשישים יום של שמחה!..

ממש כמו המושג 'בטל בשישים' ככה ממש, אפשר לבטל את כל העצבות, את כל המריבות, את כל הגלות הארוכה על ידי שמחה של שישים ימים ברצף! קדימה, תצטרפו לריקודים!"

אבל הם כמובן לא הצטרפו. הם נכנסו לתוך המכונה, בדרך לשכונה שלהם, להרקיד את כל ה'בית הכנסת', כי הנה, ממש עכשיו, הרבי מתגלה!..

והפעם עם: המח"ט אלפנביין

אבק מילא את חלל המחסן, מחקרו ישנו הגופסו להם לל זרה, האור והמשפך
 מן המערה הציקה הגלויה לצרר קצוה האחרון של חוט החשמל בקרחה, נכר
 בקושי וצורה, והטג לימין אקט לשמאל, אך כמרחק של מטר ממני נכר לא נראה
 כלום... לפני צצה את ציני מחקרה חששה, מה וזשה מחקרה חששה כסגורה נה
 וציקה? שאלתי את עצמי. הרמתי אותה כצורה, או השור של המחקרה (נגד קול
 'פילוט' אדום, 'שניאור אלפנביין - נכרים אישיים שקרו רק אימי'.

בבוקרו של יום זעוף במיוחד, יצא
 המח"ט אלפנביין את בניו הגנרליה
 בצעדים קלילים ומהירים, מבע פניו
 הראה שמזלו לא שפר עליו הבוקר,
 משהו לא פשוט קרה!
 'מאיפה הגיע הצלם הזה עכשיו?! מה
 עובר עליי?! איזה מעצבן הוא!', הרהר
 המח"ט בליבו, מסביבו חיילים ואסור לו
 להוציא שמץ של חיור, אך מה לעשות
 שהצלם הזה לא מרפה, 'הוא חבר שלי
 מהישיבה וכל פרצוף שלו בעדשה (נו,
 אם עין מכווצת כזה) מצחיק אותי'.
 לאחר כמה רגעים הוא כבר לא
 הצליח להתאפק, חיור קטנטן איים
 לפצוע בשפתו התחתונה, עד ש... זה
 קרה.

'הוא קפץ ללא רשות החיור הזה, איך הוא מעז
 לעשות למח"ט בכוונה בלי שהוא רוצה?!'. אחד
 החיילים, בלא משים לב, מרוב התרגשותו עקב
 חיוכו של המח"ט, התחיל לזמזם 'הוא צוחק, הוא
 צוחק, הוא צוחק...'
 'חייל! משהו חושב שהוא הגיע פה לאיזו
 קייטנה?! צווח המח"ט אלפנביין בכל כוחו. 'כן',
 ענה אחד החיילים בתמימות, 'לא סתם קייטנה
 - קעמפ!', המשיך החייל התמים, 'מה עושים
 בכזה מצב', הרהר לעצמו המח"ט מתוסבך כולו
 ועצבני.
 הפעם הוא וויתר.

בריצה חזר המח"ט לבניו הגנרליה, הוציא
 מתיקו את החוברת, 'אחחח... מה הייתי עושה
 בלי כזו חוברת? איזה נס שהכינו אותה בשבילי!'
 (אסור לי לגלות, אבל בשקט אספר לכם, למח"ט
 אלפנביין הכינו חוברת הוראות מיוחדת, אם לא
 הוא פשוט היה מעיף את כל הקעמפ מהקעמפ ואז
 היה הולך לקעמפ לראות שכולם עברו מהקעמפ לקמפ, מקווה שהבנתם,
 העורר...)
 הוא פתח בזריזות את המחברת, רפרוף קל בין דפיה והוא נעצר! בזווית
 עינו הוא קלט בפנינת העמוד טיפ, הוא החל לקרוא, 'טיפ חשוב! אם תאמר
 לחייל 'גש' במקום 'בא הנה', זה יהיה הרבה יותר רשמי ומפחיד!', אבל
 הוא לא אהב את הכלל הזה, 'זה סתם טיפ לא משהו... הרהר בליבו. (הוא
 אמנם לא אהב את הכלל, אבל נזכרתי מיד בסמג"ד מרקוביץ', הוא כל
 הזמן היה אומר 'גש', אולי גם הוא קיבל כזו חוברת...!)
 הוא המשיך לעלעל בדפי החוברת, עד שצדו עיניו אזהרה! 'רק במקרה
 חירום יוצאי דופן ועדי פנים, עליך לאיים על החייל שישלח הביתה.' 'אוווו...
 את זה חיפשתי, זה נשמע הרבה יותר טוב!' חתם ויצא את המח"טיה.
<< המשך יבוא אי"ה בעלון הבא..

הגילית כיסו של..

נכון, תדע לך שאני עכשיו בדיוק באמצע לכתוב ביאור עמוק, על שיחה של הרבי שליט"א מלך המשיח. אני עובד על זה כל לילה כבר עוד מה'ישיבע קטנע'. אבל אתה יודע למה אני עושה את זה? רק בגלל סיבה אחת - כי הרבי מאוד רוצה שיכתבו חידושי תורה. הרבי אפילו אמר שכלומדים תורה ומחדשים חידושים, זה מזרז את הגאולה שבה יתגלו חידושים מהמשיח בעצמו!

הגנרל חיים, אתה שמעת מה הוא אמר עכשיו? הוא לומד רק בגלל שהרבי אמר לו! ה' ישמור! מה עם המצווה בתורה 'והגית בו יומם ולילה'?

אל תכעס אדוני, אני יסביר לך. כמובן שהכל עושים כי כך ה' ציווה, אבל רק בזכות הרבי אנחנו יכולים להתחבר לה'.

גם אני בעצמי בכלל לא רציתי להיות גנרל. יותר העדפתי לשבת בקיץ וללמוד תורה בציון הקדוש של רשב"י במירון, אבל אח"כ נזכרתי שהרבי שליט"א ממש שמה כשמתעסקים בחינוך ילדים ומלמדים אותם מושגים של יהדות, ומיד רצתי לתפקיד.

הגנרל מוישי, שמעתי עכשיו מהגנרל חיים, הוא אמר שכל מה שהרבי רוצה הוא עושה. גם אתה נכה?

כמובן! רק מה שהרבי רוצה אנחנו עושים!

את הגנרל יוספי מצאתי בתוך חדר קטן מלא בספרים, יושב וכותב חידושי תורה.

הגנרל יוספי, זה נכון שבקעמפ שלכם אומרים שהרבי הוא הנכל?

כן בוודאי! החיילים שלנו לא רק אומרים את זה, הם גם חושבים על זה כל היום...! איך זה יתכן? אתם גם לומדים תורה ועושים עוד דברים, אפילו אתה בעצמך עכשיו כותב חידושי תורה?

אליכם, קוראי המגזין המכובד.

בתור אחד שמסתובב הרבה בקעמפים של חב"ד, שמעתי הרבה דברים מוזרים. הספקתי לשמוע על ילדים שהם חיילים, על בחורים שהם מפקדים ועל סדו (מה זה?) שמייצרים עליו חסידים, ואפילו על מלחמות מים בלי מים. אבל על דבר אחד לא הצלחתי לעבור בשתיקה, שמעתי שבקעמפ שלכם אומרים שהרבי הוא הכל.

מה זאת אומרת הכל? אתם לא חושבים שהגזמתם?! מה עם ללמוד תורה ולהתפלל, זה לא צריך? מה עם לישון ולשתק, נתתם לרבי את הכל ולא השאתם לנו כלום?!

אז הלכתי אליהם, לארבעת היגנרלים איך שאתם קוראים להם וצעקתי עליהם, אוהו איך שצעקתי עליהם. ביקשתי תשובות.

אבל מסתבר שהיו להם הרבה תשובות עובדה הם אפילו הצליחו לשכנע אותי. הנה תקראו: הרבי הוא הכל!

מתקשרים

כני הרבי הוא הנכל!

וכהו?

וואו! כולכם ממש משוגעים ענר הרבי. עושים כל מה שהוא אומר, חושבים עליו כל הזמן. אני חושב שקצת הגזמתם, מאיפה החלטתם שהרבי זה כזה 'הכל', מה עם משה רבינו לחשנ?

גם אני בעצמי בכלל לא רציתי להיות גנרל. יותר העדפתי לשבת בקיץ וללמוד תורה בציון הקדוש של רשב"י במירון

בתקופה שלפני הקעמפ כחודש לפני ל"ג בעומר, אני והגנרל שולם ניהלנו פעילות ענקית של משיח וגאולה בציון של הרשב"י, שכל מאות אלפי העולים בל"ג בעומר יקבלו שיחות של הרבי, יוכלו לכתוב לרבי ב'אגרות קודש' ולהחליט אחת ולתמיד שהם מקבלים על עצמם את המלכות של הרבי כמלך המשיח. אתה מבין?! הכל בשביל לקשר את כל העולם לרבי, למלך המשיח. דרך אגב, שם פגשנו את הגנרל חיים יושב ולומד תורה...

וואו! כולכם ממש משוגעים על הרבי. עושים כל מה שהוא אומר, חושבים עליו כל הזמן. אני חושב שקצת הגזמתם, מאיפה החלטתם שהרבי זה כזה 'הכל', מה עם משה רבינו למשל?

הגנרל שולם, אתה חייב להסביר לי מאיפה הגיעה כל ההתמסרות הזאת שלכם:

שמעת על החסיד חונייע מרוזוב? פעם שאלו אותו מי יותר גדול בשבילו, הרבי או משה רבינו, אתה יודע מה הוא אמר? הרבי! כי בלי הרבי, הוא בכלל לא היה יודע מאומה על מעלתו של משה רבינו!

אתה תופס? בלי הרבי אין לנו שום דבר בעולם פשוט כלום!

הגנרל חיים, מה אתה עושה בשביל להרגיש את הקשר שלך עם הרבי?

אוהו, הרבה. אני משתדל מאז תחילת הקבוצה בכל תחילת 'סדר' להכריז ברצינות ובעמידה את הכרות 'יחי' 3 פעמים, אז אני חושב חזק על התוכן שלה ורק אחרי זה אני מתחיל ללמוד.

חוץ מזה אני גם כותב לרבי בכל סוף שבוע, דו"ח על מה שקרה איתי באותו שבוע, ממש כמו שהיילים עשו בקעמפ כל יום, וגם עוד כל מיני דברים שאני לא יכול לגלות, כמו למשל, אני לומד את ה'דבר מלכות' כל שבוע לפחות 4 פעמים ועוד דברים שאני באמת לא יכול לגלות.

הגנרל יוספי, זה נכון מה ששמעתי עליך שאתה למדת את כל ה'ליקוטי שיחות'?

אכן כן, אבל אל תגלה את זה לחיילים, כי הם יחשבו שאני גאון או

משהו, שזה ממש לא נכון. זה חובה על כל חסיד וכל חייל. אני גם בדרך לסיים את כל ה'אגרות קודש' וכל 'ספר המאמרים', כמובן שאת ה'דבר מלכות' כבר סיימתי בתור חייל, כי בתורה של הרבי צריכים תמיד להיות שקועים! הרבי הוא הכל, זה משהו אמיתי!

הגנרל שולם, תגיד את האמת הפעם, אתה לא חושב שיש עוד דברים חשובים בחיים שצריכים לדבר עליהם, כמו שמחה למשל, או אולי על התחילות?

ממש אבל ממש לא. תבין אדוני החסיד, אין לנו שום דבר בחיים חוץ מהרבי, מה שהרבי רוצה זה גם מה שאנחנו רוצים. מה שהרבי אוהב זה גם מה שאנחנו אוהבים, כמו שהגנרל מוישי תמיד אומר:

"מוישי תהיה עקשן - הרבי הוא הכל!"

אוקיי השתכנעת! איך נרשמים לקעמפ שלכם?

'וואו! עכשיו אני מאמין שהרבי הוא באמת הכל!'

תמונה מיוחדת ששווה אלף מילים, נקלטה במחשבי המערכת, התמונה שיקפה שבת שלא הייתה כמותה. חיילי סיירת 'חלוקת דולרים' של המפקדים ישראליק ליפשי וארי גרינוולד, התקבצו יחד בשכונת רמת אביב בביתם של משפחת גינזבורג, לשבת חווייתית ועוצמתית, שהחזירה אותם לאווירת הקעמפ ולחיות המיוחדת ששאבו ממנו, מפקדיהם השקיעו ביותר והוציאו תחת ידם שבת מושלמת, שהחדירה בחיילים את רוח השליחות, ובעזרה יביאו ויחישו את התגלותו המיידית של הרבי שליט"א מלך המשיח, לעין כל!

בר מצווה אצל הנשיא!

כמו בכל חודש נשלחות למערכת ממשכנים להלחם, תמונות בהם נצפים חיילים מרגשים שזכו לחגוג את בר המצווה שלהם, אצל הרבי שליט"א מלך המשיח ב - 770. גם בחודש זה שני החיילים מענדי קופציק ויוסי אריה, חגגו את הבר מצווה אצל הרבי, לשם הם הגיעו לשבוע בלבד אותו הם ניצלו ללא הרף בנימוח תורתו של הרבי שליט"א. התמימים הצעירים זכו להתוועדויות רבות עם מנהלי הלימודים, מנהלי הפעילות, גורמים ומגידים, שנמצאים כעת בבית חיינו במסגרת שנת הקבוצ'ע'.

התוועדות יום הולדת

כזה דבר באמת עוד לא קרה, בכל תולדותיה של מערכת ממשכנים להלחם! המפקדים של סיירת כוס של ברכה, לוי בליניצקי ומענדי חמילבסקי, ארגנו יחד עם הוריו של החייל חיים אליעזר פיוס, התוועדות יום הולדת בביתו, כאשר הם הביאו את כל חיילי הסיירת מרחבי הארץ, לביתו של חיים. שם הם חגגו לו יום הולדת, שכמותו הוא לא חווה בחיים! לחיים אליעזר מלאו 11 שנים להולדתו, מערכת ממשכנים להלחם משגרת לו אלפי ברכות, בגשמיות וברוחניות, שיהיה חסיד אמיתי שך הרבי שליט"א מלך המשיח, ויהפוך את העולם להבאת התגלותו תיכף ומיד ממש!

יש כל מיני תחפושות, הצגות קצת זה אולי נחמד, אבל זאת לא שמחה כזאת חזקה - מהר מאוד היא עוברת... אני רוצה לחזור לקעמפ, שם הייתה שמחה ממש ענקית... כל הזמן.

המ"פ: נכון לוי. הדבר הכי שמח שיכול להיות בחיים שלנו - זה שאנחנו יהודים, אנחנו קשורים לקדוש-ברוך-הוא תמיד, ויש לנו כח להביא את הגאולה! זה האושר הגדול ביותר שיש, שמלווה אותנו בכל רגע ולעולם לא מפסיק.

בקעמפ חיים עשרים וארבע שעות עם זה שאנחנו חיילים של הרבי, אנחנו יכולים לקבל את מלכותו, ולהביא את ההתגלות. כשזוכרים את זה, הכל נהיה שמח.

לוי: יכול להיות. אבל איך אני יכול לשמוח ככה גם בכיתה?

המ"פ: פשוט מאוד. תמצא משהו שיזכיר לך תמיד שאתה חייל, ויכניס אותך לשמחת הגאולה שבפתח. אולי משהו שקשור גם לקעמפ..

לוי: עלה לי רעיון אחד בינתיים.

המ"פ: מותר לי לדעת?

לוי: כן. להתקשר יותר למפקד, שיתוועד איתי..

"יחי המלך המשיח, שלום!"

המ"פ: לוי, מה שלומך?

לוי: ב"ה... בסדר.

המ"פ: זהו? רק בסדר? איפה החיות והשמחה הגדולה שלך? משנכנס אדר מרבין בשמחה!

לוי: אני משתדל לשמוח, אבל זה לא פשוט! בקעמפ זה היה ממש בקלות. שם היה כיף ושמח כל הזמן. אבל עכשיו, בשגרה - לא כל כך...

המ"פ: אתה צודק. אבל אם תתאמץ, ותנסה לעשות דברים שיגרמו לך לשמוח - תוכל להיות שמח אפילו יותר מאשר בקעמפ.

למשל, אצלנו ב770 (וככה גם שהייתי בישיבה בצפת) יש בכל יום אחרי ה'סדרים' ריקודים לכבוד חודש אדר, כמו שהרבי שליט"א מבקש - וזה ממש עוזר להיות שמח.

לוי: וואו, הלואי שהייתי ב770 (או לפחות בצפת). אצלנו בת"ת גם עושים קצת 'שמח' לכבוד חודש אדר.

התכנית החקלאה מבית 'רדיו אורו'

משדרים

חדש | המ.פ. מענדי הלל בבתכנית חדשה << ראיון אישי עם חייל מהקעמפ << קראו בשקיקה, כל מילה של מענדי הלל שווה זהב'

רדיו אורו

הרדיו של החיילים

המחור האחרון
בסיבוב מחזורי!

המ"ל שמולביץ: הי... מה זה החפץ
השחור הזה? אמממ... מה זה יכול
להיות? אהה... כנראה שזה 'ערכת כתיבה
לרבי שליט"א מלך המשיח' - של שבת
חי וקיים. רגע, זה 'ערכה' ממש משונה.
אין פה עט ב'ערכה' הזאת! לא שווה...
המ"ל קלפמן: מה קרה יוסי? הכל בסדר?
המ"ל שמולביץ: אי אפשר לכתוב ככה לרבי.
איזה חבל!

המ"ל קלפמן: לא הבנתי. מה אתה רוצה?
המ"ל שמולביץ: מה קורה כאן? ה'ערכה'
התחילה לדבר. איזה פחד!

המ"ל קלפמן: הלו? יוסי? זה אני. זלמי.
המ"ל שמולביץ: וואו! ה'ערכה' הזאת
יודעת את השם שלי... וגם קוראים לה זלמי.
'ערכה' יקרה, את יודעת שיש מנהל לימודים
בקעמפ של גדולים שקוראים לו זלמי?

המ"ל קלפמן: זה אני! אני זלמי המנהל
לימודים! מה אתה לא מביין?

המ"ל שמולביץ: ז-ל-מ-י נכנסת בתוך
ה'ערכה'? כל הכבוד שנסעת עד לפה בשביל
לבקר אותנו בקעמפ! אני אמנם לא רואה
אותך, אבל זה בהחלט נשמע הקול שלך.
טוב, אם כבר נפגשנו אני חייב לשתף אותך
שמשהו חשוב שקרה בבאנקעט של שבת 'חי
וקיים'...

המ"ל קלפמן: "דבר כי שומע עבדך...!"

המ"ל שמולביץ: תוך כדי ההכנות לבאנקעט העוצמתי
אליו חיכו כל החיילים במשך השבת, הייתי חייב לרוץ
ל'משרד הלימודים' בשביל להביא את העציץ הגדול
שיעמוד בכניסה. תוך כדי ריצה נפל לי כל כך הרבה
דפים של חת"ת, המנונים, קשרים, רמב"ם, ועוד כל מיני
אוצרות מבית היוצר של 'משרד הלימודים' (אגב, למיטב
ידעתי המשרד הדפיס יותר מ-9,770,385,749 דפים וכל
זה רק ליום אחד). ואז...

המ"ל קלפמן: רגע, אז לא היה פריצה למשרד

בין אלי

האתנו

ציתות בלתי חוקי לדו שיח בקווי המידם

מנהלי האיחודים
יוסי שמולביץ וזלמי קלפמן

הלימודים'. הרגעת אותי. לפני כמה דקות
ניגש אלי המ.ל. שולם ליפש בבהלה גדולה
וזעקת שבר בפיו: "פרצו למשרד. בדיוק עכשיו
הגיע לרחבי השטח חבילה ענקית של מוצרים ודפים
מבית משרד הלימודים". כנראה שהרוח סחבה חלק
מהמכויות שנפלו אצלכם והם עפו עד לבאר - שבע.

המ"ל שמולביץ: טוב, מה זה משנה? העיקר הוא, שמיד
לאחר הנפילה נשמע לפתע קול גדול: "רבי מתחייב אני את
חיי אקדיש, כל כולי למטרתך איני נשאר אדיש!" עשרות
חיילים התקבצו סביבי באמרם אנחנו לעזרתך - הקדשנו את
חיינו למטרתו של הרבי שליט"א.

המ"ל קלפמן: וואו! אז החיילים קלטו שהרבי חי וקיים. רק
מי שברור אצלו שהרבי חי וקיים בפשטות מוכן להתמסר
אליו בכל רגע אפשרי. כי הוא יודע שהרבי חושב ובודק
מה קורה אתו בכל רגע.

המ"ל שמולביץ: בדיוק זה מה שהתכוונתי. ובזה לא
תם הסיפור, כשהגעתי לבניין משרד הלימודים ראיתי
בכניסה חייל שדמעות בעיניו כמובן שמיד נגשתי אליו
לשאול מה קרה - ועוד בטרם הספקתי לפתוח את פי,
הוא צעק לעברי: "איך זה יכול להיות שהרבי מלך
המשיח עדיין לא התגלה? הוא הרי חי וקיים, הוא
ממש אתנו - למה אנחנו לא רואים אותו?".

המ"ל קלפמן: יוסי, אתה יודע שלמרות השעה
המאוחרת, רק לפני דקות ספורות ראיתי את
אחד החיילים יושב וכותב לרבי שליט"א באולם
הבאנקעט. כשהוא סיים הוא אמר לי שברגע
בו הוא קלט שהרבי חי וקיים בגשמיות, הוא
הרגיש שהוא חייב לכתוב לו. ממש כמו
החסידיים ברוסיה שכתבו לרבי למרות שהם לא
ראו כלל.

המ"ל שמולביץ: הי... זלמי אתה יכול
אולי לצאת לרגע מה'ערכה'? אני חייב
ממך עזרה קטנה למחר. המ.ל. יוסי
אקסלרוד נרדם פה על השולחן,
אחרי התוועדות חסידית
ארוכה על הוודאות שלנו
בנצחיות חייו של הרבי

אדר א'-ב'

מזל טוב

יוסיסה שלום דובער ישראל || ח' אדר א'
 וילשטיין מנחם מענדל משה || ד' אדר
 מגור שניאור זלמן || ט' אדר
 לוי נתנאל חיים || ו' אדר
 ציק לוי יצחק || כ"ז אדר
 סופייב מנחם חי || כ"ג אדר
 סבן לוי יצחק || כ"ז אדר
 סטולין מנחם מענדל || ה' אדר
 אקסלרוד דובי || כ"ו אדר
 בינבסקי מנחם מענדל || ט' אדר

החילוקים שולבו בחודשי
 אדר - אחריי בשירה
 לשנה הפעילות! לא
 לרחוק, ולא כולם יחד!

גודי שלום דובער || י' אדר
 יוסיסה ברוך יעקב || י"ב אדר
 רויזמאן שמואל רויזמאן || ט"ז אדר א'
 קיזנר יוסף יצחק || י"ד אדר
 גדסי שמואל מנשה || ט"ו אדר
 פרלשטיין מנחם מענדל || כ"א אדר
 בן מאיר אליהו || כ"ז אדר
 גדסי יהונתן משה || י"ח אדר
 נועם דויד || י"ב אדר א'
 דודיסקו מנחם מענדל || י"ב אדר
 שמש מנחם מענדל || ב' אדר
 אוריון דניאל גרשון || א' אדר
 גור מנחם מענדל || ו' אדר
 להב אור ישראל || י' אדר
 שובלי ישי || כ"ה אדר ב'

"ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם"
 (היום יום י"א ניסן)

איפה זה. בטח זה מתחת לערימות של התמונות של הרבי מלך המשיח ממבצע השבת. שניה אני בודק.

המ"ל קלפמן: במקום לבדוק שניה - תחשוב שניה.

המ"ל שמולביץ: א-נ-י ל-א מ-א-מ-י-ן! זלמי נראה לי שהצלחתי לגלות משהו הסטורי. מה שהחזקתי כל הזמן ממש דומה ל'מירס' זה בכלל לא 'ערכה'. זוזלמי! זוזה ה'מירס' בכבודו ובעצמו!

המ"ל קלפמן: חזק. כמו שלא הבנת שזה מירס - למרות שזה היה מול העיניים שלך. ככה גם הרבי חי וקיים - כך הרבי אמר לנו וזה מה שאנו יודעים!

מלך המשיח, ואני תקוע כאן לבד. אם כבר הגעת מרחוק. תצא ותעזור.

המ"ל קלפמן: אני אמנם הייתי מאוד שמח להיות בתוך 'ערכת כתיבה לרבי מלך המשיח', ככה לפחות אני לא יצטרך לנאום בפני החיילים, אלא סך הכל לכתוב איתם בשקט. אבל אני לא נמצא בתוך שום 'ערכה'. אני מדבר אתך מה'מירס'.

המ"ל שמולביץ: חחחח... מצחיק מאוד. כאילו שאתה לא יודע שנאבד לי המירס כבר ביום הראשון של הקעמפ...

המ"ל קלפמן: דווקא נראה לי שאני יודע איפה זה...

המ"ל שמולביץ: אהה... בטח שאני יודע

א למנצח מזמור לדוד: ב יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי יעקב: ג ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה: ד יזכר כל מנחתה ועולתה ידשנה סלה: ה יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא: ו נרננה בישועתה ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיה: ז עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: ח אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: ט המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: י יהוה הושיע המלך יענגו ביום קראנו: (ט)

קוראי מגזין 'ממשיכים להלחם' עוצרים לרגע עבור אמירת פרק תהילים
לרפואת הרה"ח
ר' משה מרדכי בן מרים

פודים קטנים ואת של המן

יותר דואר ששוויה נשלחה במהירות אחת קיבל את של המן בחמימת נשאת המסר הוא קרא חולץ מיד להירתם למשימה במסווה סתית מיוחדת קפץ לשה כלל לא מוכרת היישר לכביש שש שולשיס וחת מול אוטובוס של הוברת קווים פייית... צפר השליח בקול רועש גדול וכי איך יודע ששירים ראש חודש ארז ראשון בו מחכים כל חיילי המעצמה כן כן הם נקראים, וממש בלי גוזמא הבין לפתע את של המן כי בשביל זה נשלח ממש מתמן חיש קל ארז את מתונו להשמיד את העליוס כר חשב אחרי מאבק ממש לא ארוך והשתדע האח, נוראה כמו שרוד לבסוף העליון בפורים קטן הגיע וכך חג נוסף לחיילי הקעמפ הופיע ומאז ועד היום אם ישאלו החיילים מה נשתנה העליון וזה מכל העליוס שכולס בראש חודש מיד הגיעו ולעליון זהו משום מה המתוין יעמו השליח: על העליון הזה הייתה מלחמה וזו הסיבה לשיכוב הנורא מחכה לכם, עכשיו ממש על יד לשכת העציס שבבית המקדש...!

שלא מתמן עוד שימש כספר המארגו ברירות כל האחרים לצאת כר קיון, לפחות במינוים אך אחשוורפו וסוף אותם הקוים ובכיו בשורה שההקיעה שחוקים להמן סיפר, כי המגילת כבר נשלחו ומעתה לחיילים, עליוס יחולקו אחת... התמלא המן שוב בממאה לא לפני שדאג לשמרים בכניסה ון אוחיו ומכרים, באלפי עותקים ולחסר לו שיפתחו את 'מחלבת האגורים הופ... התעשת המן ולבית הדפוס המיון את מחמום שם ביחוד, כך ליווח יעצור את ההודפסה הקרובה חיש מהר קורא לסוסיס כך כינו כלים את עשרת הבלים אבא המן זרק כמה פקודות ולבני ברק החרוה, נשלחו הצרות מדפוס אירי' דרשו עם העליון להמקין את המופיסיס ביקשו מהמן שיבין העליון כבר נשחה לדור השביעי לדור של המשחה, הרבי הנשיא כמו מרדכי בשושן, שהוציל את ישראל כך הרבי המשיח את היהודים הוא נגאל... ברוררורור... המפרץ כנסת המן וזה יותר מידי תקופות של זמן אך בהחלטה גורלת בליבו מנר כי בחיך שיר' עיר' ו' לא יצא עליון של ארז

בששון הבירה נשמעה הירינה לבית משפחת 'האגלי' הגיעו הכשרה ממכבש הדפוס נשלח אחשוורפו כשרידו בשורה לא של המן בקצה המיריה ממש בפינה פחת מרדכי את קעמפ הגאול'ה הוא הקים צבא, ו' ממש חוצפה המן למולס ניצב כמטהה אותו להשמיד, הוצים בכל מחיר שלא יישאר דבר, גם לא על הקיר הוא פתח משה, ממש כמו משד 'ממשיכים להלחם! כך יהיה שמו לעד בתום החודש הציא המגלה בה נכתבה תוכנית לתקופה הקרובה היה פה עתמים מכיסו של חש וכמובו גם כתבה על דוש במדור 'לוחמי החזית' ניצב בגאון רבי עקיבא ועוד כמה מהדור הראשון... די... צוח המן, הממלא בממאה שמעתו כבר מספיק, בשביל כל המיריה תנובה וטהה קיפצו ברדידות מיצר חכיב משושן, וזאי ייחסוף במהירות אך המן מיהר את משפטותו לקבץ לפי שחילתו את כולס על הגע למסקנה כך החליט, להשתלט מוכרחים על הדפוס, הוצות והעטיס הו בקרוב תציא המגלה הבאה ומי יודע מה יכתב בתוכה סביר להניח כי על המן יסופר

החניכים, שהגיע מבית שאינו חב"ד, נגע הדבר ללב במיוחד, וכתוצאה מכך, הוא שינה את חיינו. מידי פעם אף היה משקיף אל האופק בציפייה למשיח. הוריו, שממש חששו לבריאות בנם, התקשרו למארגני הקייטנה בטענה שבנם יצא מדעתו...

בשנת ה'תנש"א, לאחר השיחה של כ"ח ניסן, בה דיבר הרבי בחזקה על הצורך שייגע ליהודים ב'אמת' ביאת משיח. כתב ר' רמי לרבי מלך המשיח את הסיפור וסיים בכאב: "ואני שואל, רבוננו של עולם! ולו רק בגלל ילד יהודי אחד שאחרי אלפיים שנה ש"אותותינו לא ראינו" - שכלתה נפשו בציפייה למשיח האם אין זה מן הראוי שתבוא כבר הגאולה ע"י מלך המשיח!?!". על כך ענה לו הרבי שליט"א: "והרי זו טענתי בשיחה הידועה, אזכיר על הציון".

בברכתו של הרבי, הקים ר' רמי חברת-ענק למוצרי ניקיון. בשנת ה'תנש"א, עזב ר' רמי את החברה, ואת כל מיליוני הדולרים (!) שהניבה במשך השנים, הקדיש לפעולות בענייני גאולה ומשיח. גם כאשר נכנס לחברת פרסום ותקשורת, הזרים ר' רמי את הכנסותיו (שנאמדו במיליוני דולרים!), הישר לפעולות בענייני גאולה ומשיח.

לקראת י' שבט תשנ"ו, ארגן ר' רמי מעמד עולמי, בו מכל יבשת בעולם יכריזו 'חי אדוננו' את המעמד המרגש, חתם ר' רמי בקריאה נרגשת: אנא, ריבוננו של עולם! הקפנו את כדור הארץ בקריאת 'חי', רוצים אנו במלכותו של מלכנו! ונזכה להתגלות מלכנו משיחנו שיחי' לעולם ועד ברגע זה ממש!

את המקורבים ביותר - מכיר הרבי. אותי, שרק לפני חודשים ספורים כתבתי לרבי לראשונה - וודאי אינו מכיר", אמר בספקנות.

כשתורו של ר' רמי לעבור לפני הרבי הגיע, נשא הרבי שליט"א את עינו הק' לכיוונו חיך ואמר: "מה שלומך רמי?". ר' רמי היה בהלם גמור. ומכאן והלאה החליט שהוא מתמסר לרבי ולענייניו הקדושים.

בשנת תשמ"א, הקים ר' רמי קייטנה שהתמקדה, בעניין עליו דיבר הרבי שליט"א מלך המשיח באותה תקופה - "אני מאמין בביאת המשיח... אצפה לו בכל יום שיבוא".
לאחד

ר' רמי אנטיאן

לוהמי החזית

ה'תשס"א (ה'תש"א) 23.10.2011

«\$800,000,000?! אתה לא חושב שהשתגעתי?!» זעק המראיין באוזני ר' רמי. "חס ושלום! אולי אתה סובל קצת מחוסר שפיות...", אמר ר' רמי והסביר "למה נראה לך נברא בעולם כל הכסף?".

...

היה זה ר' רמי אנטיאן ע"ה. חסיד שהשקיע את כל הוננו למטרה אחת ויחידה - הבאת ההתגלות של הרבי שליט"א מלך המשיח.

מטוס הגאולה. 'סאטעלייט' עולמי. קרן המיליון. רשת טלוויזיה לפרסום הבשורה בשווי \$800,000,000. עצרות ענק - כל אלו הן רק חלק משרשרת הפעולות, אותם יזם ר' רמי אנטיאן למטרה הברורה - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ר' רמי, זכה להכיר את אורה הגדול של חסידות חב"ד - קרוב לשנות השלושים לחייו. בעזרת השליח ר' משה דיקשטיין, ישב ר' רמי וכתב לראשונה מכתב לרבי מלך המשיח שליט"א. לא חלף זמן רב, ור' רמי קיבל תשובה מעודדת במיוחד מהרבי.

חלפו שישה חודשים, ור' רמי נסע לרבי לחודש החגים. בשעות שקדמו לחלוקת 'כוס של ברכה', הביע ר' רמי - החסיד הטרי - את פקפוקו בעובדה שהרבי מכיר את כל החסידים "אולי

משיכים
להלחם

ב"ה

שבת בבקעמפ

חיילי קעמפ
'אורו של
משיח' מאזור
ירושלים
והסביבה
מוזמנים ל-

הבאנקעט

באנקעט 'משיכים
להלחם עוצמתי

פעילות

משפחת 'מונקעט'
בפעילויות מאתגרות

התוועדויות

התוועדויות מרתקות
לאורך השבת

058.761.7702

oro.m.l.770@gmail.com

שעות מוקד הרישום: 18:00 - 20:00 בין התאריכים

י"ב כ"א אדר"ד // הרשמה מראש (חובה)

תשובה מיוחדת
למשתתפי השבת

ש"פ ויקהל

כ"ה אדר א'
ביתר עילית
ארץ הקודש

...

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

המפקד משה שושן

המפקד מ'אורי מלכה'

המפקד מ'איאל קניא'

קטנטנים

תכלים

כי המעשה הוא העיקר!

אז מה תכלים ?

שנה מעוברת, זה טוב או לא

טוב..!?

שמחים או עצובים ..?

קראו בעיון את

ה'אחשדרפנים יצאו

דחופים, וענו על השאלה

המזדעקת!

טיפ: התקשר למפקד, תתוועדו יחד, הוא בוודאי
יוכל לעזור לך..

אז תכלים, חייל שענה על השאלה, והתוועד עם
המפקד על מהותו של חודש אדר, ייכנס להגרלה
ייחודית מבית משיכים להלחם.

הזוכים!

חודש שבט (גליון 117)

ביברכת המזון מבית

'משיכים להלחם' לכל המשפחה:

משה חיים אנקווה || שנ"ז מגור

חגיגה
בוקרת

תמונות ורגעים || יום שישי בקעמפ

חגיגה
צוירה

